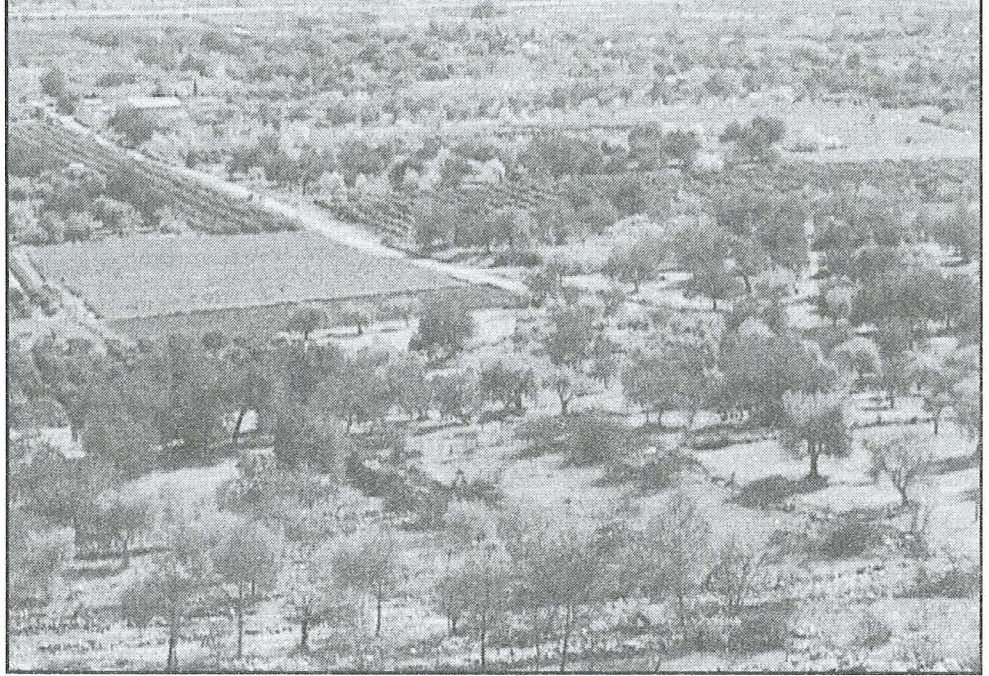


La Veu de Benicarló

Setmanari d'informació General i Cultural • Divendres, 18 d'abril de 2003 • Núm. 381 • Any IX • 0.75 Euros

La Tossa: Urbanitzacions contra el nostre paisatge

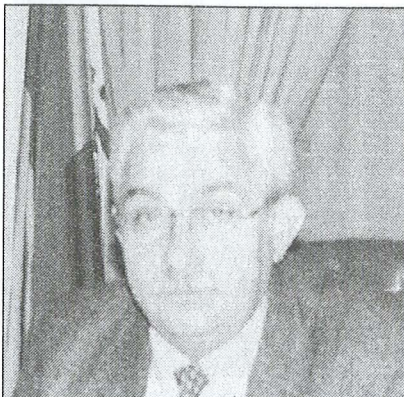


Una joia desprotegida

LA TOSSA

Més força a la declaració
de Bé d'Interés Cultural

El Bloc farà arribar el seu estudi
a la Conselleria perquè la protegisca



El PSOE demana explicacions a Mundo pel procés de selecció a les vivendes tutelades

LA SETMANA QUE VE NO SURT LA VEU (tornem el 2 de maig)

Benicarlandos arrassen amb les matemàtiques



La Tossa, Bé d'Interés

El Bloc farà arribar les seues al·legacions i estudi d'impacte ambiental a Conselleria per aconseguir que la Tossa siga declarada BIC

TEXT: redacció

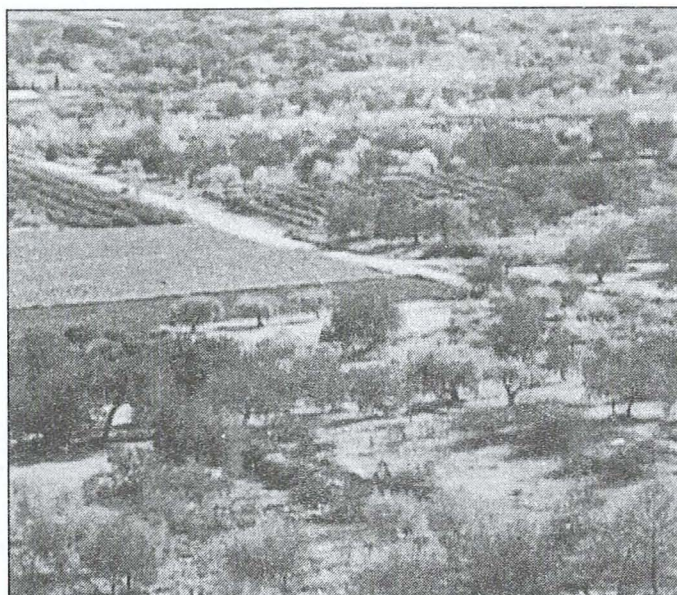
FOTOS: Iluísagarcia

El Bloc Nacionalista ha anunciat que adjuntarà les al·legacions que en el seu moment va presentar al projecte del camp de golf de la Tossa de Benicarló a la documentació que ha fet arribar l'associació Salvem la Tossa a la Conselleria de Cultura amb la finalitat d'aconseguir que aquest paratge siga declarat Bé d'Interés Cultural (BIC).

Des del Bloc, Josep Antoni Marqués critica que aquestes al·legacions "hagen quedat mortes en els calaixos i no serviquen de res". Segons el regidor nacionalista, Francesc Xavier Rodríguez, aquest partit va aportar un estudi d'impacte ambiental elaborat amb la col·laboració d'experts en la matèria tals com biòlegs i engin-

Els nacionalistes denuncien que l'estudi d'impacte ambiental presentat pro l'empresa no té en compte ni les infraestructures, ni la fauna, ni la flora

yers. L'informe, de 41 fulles, conclouia que "el projecte d'un camp de golf no era viable ni necessari a Benicarló" és per aquesta raó que aquesta força repta l'administració a demostrar la viabilitat del



projecte, les possibles conseqüències del projecte i "l'especulació urbanística que comporta". En aquest sentit, des del Bloc es posa l'accent en la possibilitat que el projecte siga una excusa per a requalificar uns terrenys agraris passant-los a urbans i es denuncia que des de l'equip de govern s'estiguen ignorant possibles repercussions en aspectes com les infraestructures, el mitjà natural, els aspectes culturals, l'accessibilitat i el risc d'inundació.

A més, critica l'escassa fiabilitat dels estudis confeccionats com és el cas de l'estudi climatològic on s'afirma que la velocitat mitjana del vent en la zona és de 15 quilòmetres per hora, però "no preveu els forts vents que arriben de l'Ebre a més de 100 km/h". De la mateixa manera, Rodríguez es refereix als estudis de fauna, on el llistat dels que es poden trobar en la

zona "és summament retallada i imprecisa" o de la flora, en el que "s'obvien moltes de les espècies que apareixen en l'inventari botànic". Pel que fa a la conclusió final, s'ignoren elements bàsics que poden modificar el terreny tenint en compte que "la construcció que es pretén està situada en una zona que es pot veure des del

Montsià o a més de 100 quilòmetres a la rodona". Segons Rodríguez s'obliden de tota la problemàtica dels llits dels rius i les correnties que poden generar els moviments de terra. "Tampoc se sap que es farà amb aquestes terres, diuen que es dipositarà en un abocador autoritzat però aquí no hi ha cap que ho estiga" critica Rodríguez. Per l'altre costat, es pregunta perquè en el projecte presentat s'estipula que el complex residencial disposarà d'una canalització des de la depuradora municipal "és que ho saben per endavant que els donaran la canalització? jo creia que per a això se seguien uns processos determinats, però aquí ni processos ni permisos, es dona per fet. Llevat que aquesta empresa dispose d'informació privilegiada que nosaltres no tenim".

Els nacionalistes no



Cultural

entenen alguns canvis, ja que si bé en el primer dels projectes que es van presentar es parlava d'una depuradora, en el segon es feia referència a unes basses, **"tenim depuradora o basses? No s'aclareix res"**.

En aquest sentit, els nacionalistes es refereixen a la possibilitat d'utilitzar diferents raonaments com a subterfugi perquè **"una vegada reclassificats els terrenys a urbans s'aprofite el fet que l'aigua l'ha de proveir l'empresa municipal"**.

Pel que fa a les infraestructures viàries, des del Bloc es considera que es

veuran col·lapses, en aquest sentit, qualifiquen de **"divertit"** el fet que l'estudi assegure que la construcció d'aquest complex tindria escases conseqüències sobre les infraestructures viàries, **"cosa que no té ni cap ni peus"** segons Rodríguez perquè **"comentaven seria la carretera de Càlig, la carretera principal que donaria accés a aquest lloc ja que segons deien no té molt tràfic. Tenint en compte que hi ha un polígon industrial allí, aquesta afirmació em sembla que manca d'argumentació"**.

En aquest aspecte, el Bloc considera, així mateix,



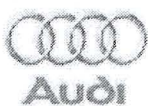
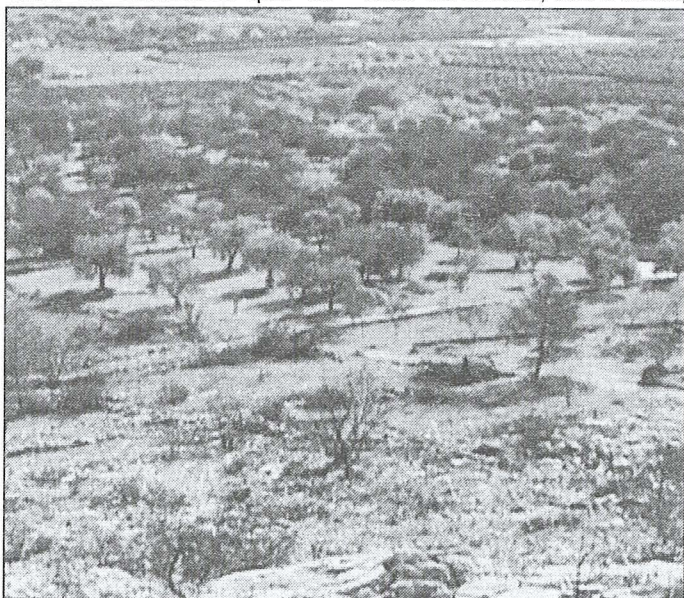
"insultant" que es justifica el projecte assegurant que els que ho mouen no són els interessos especulatiu sinó una veritable necessitat social de sòl residencial i d'oci per a Benicarló; **"aquestes afirmacions sobra posar-les en un estudi d'impacte ambiental"**.

EL POBLAT IBÈRIC

De la mateixa manera, denuncien que l'estudi presentat per l'empresa inclou unes indicacions sobre poblament ibèric, en un estat **"gairebé irreconeixible"**. Un problema que, segons

els nacionalistes, es deu al fet que no s'han realitzat encara excavacions a la zona.

Així mateix, asseguren que un estudi previ d'afectació del patrimoni mantenia que es necessitava **"fer una completa excavació arqueològica en la zona dels jaciments que s'anaven a destruir"**. Dir que van a fer una catalogació dels jaciments **"i després ja ens els podem carregar"**, és una bestiesa, segons el Bloc.



ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs



E. Escuder aposta per l'experiència

TEXT: noemioms

FOTO: lluísagarcia

Ni el futbol ni la mandra van poder frustrar l'acte de presentació oficial i pública de la candidatura del PSPV-PSOE per a les pròximes eleccions municipals de Benicarló que es va celebrar la nit del dimecres en el saló d'actes del IES Joan Coromines. Centenars de persones van abarrotar la sala per a assistir a la presentació de la llista que encapçala Enric Escuder.

Una llista que es caracteritza segons l'alcalde per la "honradesa, experiència i esperit de treball i il·lusió" dels integrants així com per "la creença que existeix una forma

de treure avant el projecte" pel qual aposta el PSPV-PSOE. El candidat local va destacar que la llista que han presentat "garanteix la gestió i la governabilitat" ja que tretze dels integrants han estat regidors del consistori i, per tant, s'ha pretès recuperar aquesta experiència per a "posar-la al servei del projecte".

En aquest sentit, Escuder va fer especial recalcamet en la necessitat d'implicar a la societat en el projecte del futur de Benicarló, un futur on no tenen cabuda els PAI's, "no volem un creixement

especulatiu sinó sostenible". Des de les files socialistes, s'assegura que l'objectiu és la con-



secució d'un creixement en tots els aspectes de la vida ciutadana, tals com la salut o l'ensenyament uns aspectes que "atacarà frontalment el nostre projecte perquè els benicarlondos visquen millor".

Entre els nombrosos aspectes als quals va fer referència Escuder, es trobava la necessitat de conciliar la vida familiar amb la laboral, l'aposta per un urbanisme soste-

nible, una sanitat de qualitat i la creació d'habitatges de protecció oficial per als joves i les famílies amb menys recursos.

L'acte va ser abrigallat per membres de la candidatura autonòmica per la circumscripció de Castelló com és el cas de l'alcalde de Morella, el socialista Ximo Puig.

El Bloc per Benicarló estrena web

TEXT: noemioms

FOTOS: lluísagarcia

El Bloc per Benicarló va presentar dissabte passat la seva nova web: www.blocperbenicarlo.net/ una pàgina elaborada per una empresa multimèdia local, Innova.

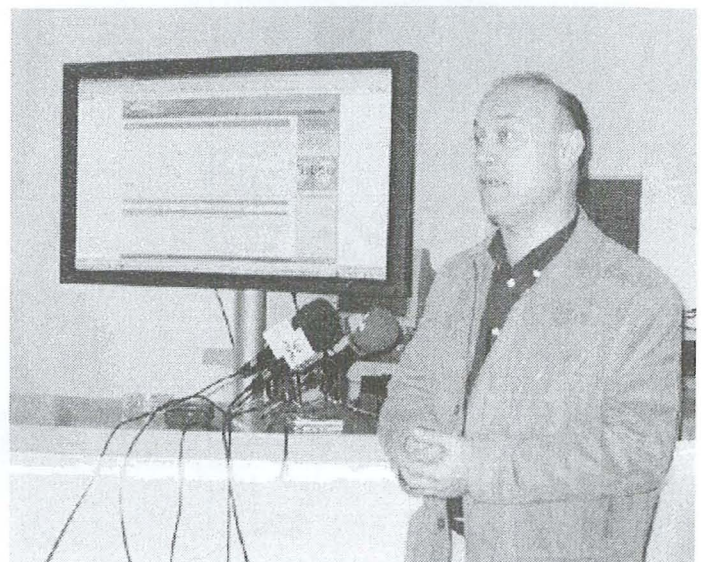
La nova web ofereix al ciutadà la possibilitat de participar fent les seues preguntes i suggeriments als membres de la llista.

Així mateix, permet la possibilitat de consultar

informacions aparegudes en la premsa sobre aquest partit.

D'altra banda, aquesta agrupació va anunciar dimecres que un dels membres de la llista, Juanma Cerdá, es retirava a conseqüència de "girs inexpertes en el treball".

Ocuparà el seu lloc Alfons Arnau, informàtic de la multinacional americana IFF.



El PP renova la meitat dels seus candidats

TEXT: noemioms

FOTO: Iluïsa garcia

El Partit Popular renova per a les pròximes eleccions el 50% de les llistes de la comarca del Maestrat.

Així ho va fer públic el divendres a la nit el president de la Diputació Carlos Fabra a Peníscola, durant l'acte de presentació de les candidatures municipals de la comarca. Una renovació que s'evidencia amb l'elecció de vuit candidats nous a la demarcació que són per Alcalà de Xivert, José Manuel Pitarch, Fernando Beltrán per Xert, per la Jana José Maria Ruiz, a La Salzadella Víctor Gallec, en Traigeura Carlos Roda, a Càlig Jeremias Monroig, José Antonio Escuder a Rossell i José Domingo Giner en Sant Rafael del Riu. Per l'altre

costat, repeteixen com candidats Manuela Cifre a Canet lo Roig, Carolina Salvador a Cervera del Maestrat, Manuel Ferreres a Sant Matéu, Jaime Mundo per Benicarló, Andrés Martínez a Peníscola, Luís Tena a Sant Jordi, a Santa Magdalena José Miguel Tortajada i a Vinaròs Jacinto Moliner.

La cita va servir per a presentar oficialment davant els militants de la demarcació el candidat a les Corts per la circumscripció de Castelló, Víctor Campos. El president del Partit Popular de Castelló, es va mostrar convençut que aquesta força guanyaria en les pròximes eleccions municipals a pesar de "la delicada situació del context internacional que està aprofitant l'oposició". Fabra va destacar la necessitat de presentar-se com un partit unit a



pesar dels casos de trans- i els Ajuntaments. fuguisme que s'han donat en tota la comarca. A més, va destacar les obres realitzades pels populars tots els anys al capdavant de la Diputació, la Generalitat ció.

Fabra confia en l'ampliació de la representació popular a la Diputació

En aquest sentit, va arribar a pronosticar que després de les eleccions es produiria una ampliació de la representació popular en la Diputa-

El PSOE demana explicacions sobre el procés de selecció de personal en els habitatges tutelats

TEXT: noemioms

L'agrupació local del Partit Socialista de Benicarló denuncia la falta de transparència en els concursos oposició que convoca l'Ajuntament.

Els socialistes es mostren preocupats davant la notícia difosa per un mitjà de comunicació comarcal en el qual es posava en dubte la legalitat i ètica del procés seguit pel concurs oposició per a l'accés a cinc places de cuidador/a vacants en la plantilla del personal laboral de l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialit-

zats per a exercir les seues funcions en els habitatges tutelats. Un concurs en el qual ha quedat com primera classificada la germana de la directora del centre geriàtric, Sònia Durà i nora del diputat autonòmic, Francisco Moliner, una relació que s'atribuïa des d'aquest mitjà de comunicació i per la qual Moliner ja ha anunciat que durà el cas als tribunals per a demostrar que les acusacions són falses.

A pesar de tot, davant els

fets succeïts, els socialistes demanen a l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, que aclarisca el tema i depure responsabilitats, ja que "és el seu deure".

A més, conviden a Mundo a rellegir el programa electoral del Partit Popular en 1991 quan es referia a la composició dels Tribunals per a la selecció de personal. En aquest sentit, els socialistes asseguren que "plou sobre mullat" i es tornen a produir "obscurantis-

mes i faltes de transparència" en l'adjudicació de places de personal al servei d'una institució pública.

Els socialistes asseguren que se senten avergonyits pel "deteriorament que produeixen aquestes situacions en la imatge de l'Ajuntament" així com dels propis treballadors i dels opositors que "legítimament han guanyat la seua plaça".

Per l'altre costat, advertixen de les conseqüències que aquests actes poden tenir sobre els usuaris, "els grans perjudicats".

La nora del diputat autonòmic del PP, Francisco Moliner, primera classificada

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 380.

TEXT: el lector

Perdone que torne sobre el tema, senyora Garcia, però és que no ho entenc. Ara resulta que la formació política que té nom de llibreta amb filferro, que es ven a les llibreries, els posa una publicitat amb dues setmanes de retard i després que en aquesta secció, ferem un xicotet comentari sobre el fet que aquesta formació, que a més, també té nom de "totxo", mire vosté que en tenen d'acepcions, només saludés els lectors de l'altre mitja. No passa res. Una errada la té qualsevol. Fullejo l'altre setmanari que es publica al nostre poble especialitzat en reportatges de casament, batejos, sopars de "quintos" i totes eixes coses, i em trobo amb un altre escrit del candidat del mateix partit. Me'n torno a **La Veu** pensant que se m'ha passat. No. Aquesta vegada tampoc no m'he despistat. Alguna cosa no quadra. Si se suposa que tothom pensa que la seua publicació és el portaveu oficiós d'aquest grup polític, a veure si algú podria explicar alguna cosa perquè jo no n'entenc res. Es podrien formular diverses hipòtesis al respec-

te, però jo, no en diré cap; ni vull pensar en mans negres, ni en menyspreu als lectors del seu setmanari. Estic segur que tot és un malentés i una lleugera manca de coordinació. És lògic que els colorins enlluernen més que el blanc i negre. A veure si prenen exemple.

Ara vaig al tema de la setmana. Resulta que l'auditor no té llicència d'activitat. I què? no sé per què es posen en camises d'onze vares. Si l'Ajuntament s'ha de donar a ell mateix permís per a que funcione una cosa, ja se'l donarà. És el mateix que si vosté, senyora Garcia, s'hauria de donar permís a casa seua per a anar a fer de ventre o per a espolsar els llençols al menjador. Que si han llevat els passadissos laterals, que si què passarà en cas d'incendi, que si el P/200 i que si el Papa de Roma. L'administració és l'administració, i si l'arquitecte municipal ha dit que la cosa està bé, deu estar bé. Si passa alguna cosa, ell sabrà què ha firmat. La única cosa que queda clara és que qualsevol responsabilitat en cas d'accident sortirà de les nostres butxaques. Com sempre.

Me n'he xalat molt llegint

la notícia del Pla Estratègic de Turisme (PET). Tinc motius per pensar que les inicials responen a l'onomatopeia del moment del part de la criatura en qüestió. Jo no n'entenc gens de totes eixes coses del turisme, posicionaments de productes, redefinició de marques ni paqueteries turístiques, però es veu ben a les clares que tot això no són més que conceptes buits, que darrere les grans paraules tenim el de sempre: turisme de l'estat, de mitja-mitjaneta qualitat i turisme francès del baratet. Però-es veu que tot això vesteix molt i queda molt bé. Si els polítics ho volen, endavant. També he vist i m'he imaginat els colors del nou logotip. S'ha respectat la nostra coentor. Fantàstic.

Vostés sempre punxant. Amb la falta que ens farà l'aigua per als camps de golf, i vostés envien un corresponçal a la manifestació de Barcelona contra el transvassament. Per cert, encara no sé quina és la postura dels socialistes. La de Maragall, sí. Aquest va per lliure.

El nostre pelegrí segueix el seu camí. M'agraden molt els seus eufemismes.

He notat a faltar tres dels

seus col·laboradors que més m'agraden. A veure si després de les vacances tornen amb força. Tanmateix voldria fer un esment al cap de redacció, a veure si es treu la manta del damunt i comença a escriure alguna cosa.

Jo se per què Villahermosa del Río és el poble de les tres mentides, encara que els del Xiruca no ho hagen dit. Ni és... no ho diré, no siga cas que s'ho guarden per a la continuació de l'itinerari.

Esgarrifós, una vegada més, l'article de Pere Bausà. No ens podem imaginar fins a quin punt estem manipulats i som víctimes de les multinacionals i dels diners. Quin fàstic.

L'ESPIFIADA SETMANAL

No té raó el portaveu del Bloc. Quan van inaugurar el Regio no hi havia passadís central. Hi havien dos laterals i les files arribaven fins a les parets. Al cap d'un temps, ho van haver de modificar, fent un passadís central i dos laterals, no quedant cap seient al costat de la paret. De res.

CARXOFA

TEXT: noemi Oms

Una delegació de l'Ajuntament de Benicarló es va desplaçar la setmana passada a la ciutat italiana de Ladispoli per a participar en l'edició número 53 de la festa de la

carxofa d'aquesta ciutat.

Aquest és ja el sisè any consecutiu que la localitat del Baix Maestrat és present a la fira de promoció turística i gastronòmica italiana. Una ocasió que la delegació

benicarlanda va aprofitar per a difondre la imatge turística de la ciutat i de la carxofa de Benicarló, que adquireix especial protagonisme atès que es troba en vies de ser distingida amb el segell de qualitat

europeu.

La missió estava encapçalada per l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo, Maria Teresa Traver i la reina de les festes.

Olimpiada matemàtica 2003

TEXT: noemioms

180 escolars i més de 40 professors de 24 centres de secundària de tot Castelló es van donar cita durant el dissabte a l'IES Ramon Cid de Benicarló per a participar en l'Olimpiada matemàtica del 2003 que organitza la Societat d'educació matemàtica de la Comunitat Valenciana AL-Khwarizmi.

L'olimpiada es realitza des de fa quinze anys i cada edició té lloc en un centre diferent de les nostres comarques. Segons un dels coordinadors, Floreal Gracia, "l'objectiu d'estes trobades és fer que els alumnes gaudisquen de les matemàtiques, una cosa que normalment es considera complicat".

Així doncs, es van realitzar les proves amb activitats col·lectives, individuals i de relleus; i durant la vesprada es van donar els premis en els quals va arrasar l'IES Ramon Cid classificant-se en els primers llocs.

Si en categoria de 12 a 14 anys el primer classificat va ser Juan Asuátegui del Sagrat Cor de Jesús de Castelló, en segon lloc, Ricard Borràs del Ramon Cid, també del mateix centre va ser el tercer classificat d'aquesta categoria David Tena, mentre que en quart lloc es troba altre benicarlano Miguel Sánchez, en aquest cas del IES Joan Coromines.

Per altre costat, en categoria de 14 a 16 anys, en primer lloc es troba Milana

Pergamo del Ramón Cid, en segon lloc Pablo Calabuig del Sagrat Cor de Jesús i en tercer lloc Sergio Rodríguez del IES la Plana de Castelló. El director de l'IES Ramon Cid de Benicarló, Àngel Esteban, es mostrava notablement satisfet per aquests resultats i recordava que durant

diverses edicions en les quals el centre benicarlano havia participat en les absolutes ja havia obtingut molt bones posicions sent com centre "el primer de Castelló".

Els classificats participaran en l'olimpiada nacional, a disputar el juny a Logronyo.



Els periodistes de Benicarló també van condemnar la guerra

TEXT: noemioms

Una trentena de persones, la major part d'ells periodistes, però també funcionaris del consistori i de la plataforma cívica contra la guerra, es van concentrar divendres davant de l'Ajuntament de Benicarló amb l'objectiu de fer pública la seua repulsa a la guerra i especialment a l'assassinat de dotze periodistes, dos d'ells espanyols, des que es va iniciar el conflicte a Iraq.

Amb una paret coberta de fotos dels companys morts, els periodistes benicarlans van abandonar càmeres, micros i grabadores al terra per a romandre en silenci durant un minut i llegir posteriorment un manifest condemnant els assassinats, la guerra i la participació d'Espanya en el conflicte. Les mostres contra la guerra van continuar dissabte a la ciutat.

La plataforma cívica comarcal contra la

guerra va retre un homenatge a totes les víctimes de la guerra i especialment als dos periodistes espanyols mitjançant la instal·lació de dos tombes envoltades d'es-

pelmes i cobertes de fotos i flors amb els rostres dels periodistes assassinats, però també d'altres víctimes innocents de la guerra.



Excursió del Francesc Català al Forn del Vidre (La Tinença)

TEXT: xaviergil

Alumne de 4t d'EP

El divendres 4 d'abril vam anar d'excursió a la Tinença de Benifassà els cursos de tercer i quart del CP Mestre Francesc Català de Benicarló.

L'autobús va arribar deu minuts tard a l'escola i quan vam pujar Ximo, Javi, Alejandro i jo ens vam asseure a la seua part de darrere. Quan vam passar per Sant Rafael del Riu la mestra ens va explicar que el riu Sénia separava aquest poble del de Castell, és a dir que el riu separa Catalunya i el País Valencià. Continuant per la

carretera vam arribar fins al poble de La Sénia i d'allí ens vam desviar cap a la Tinença, passant primer per la Font de Sant Pere.

Quan vam arribar a l'embassament del Magraner, conegut també per el d'Uildecona vam visitar la Cova dels Rosegadors en la que hi ha varies pintures rupestres de l'època prehistòrica i on es podien vore animals, homes caçant, etc.

Després vam vore la pressa i després van creuar per un pont el pantà d'Uildecona, que estava força ple. A continuació vam seguir fins el camí d'entrada als vivers i

també al centre de recuperació animal "Forn del Vidre" que la Conselleria de Medi Ambient té a la Tinença de Benifassà.

Només arribar al centre per grupets vam visitar totes les seues instal·lacions, allí van vore moltes espècies d'animals que els tenen per a curar o tenen cura d'ells fins que els poden tornar a soltar a la Naturalesa.

Després vam visitar els vivers on es cultiven moltes espècies de plantes. Allí vam dinar i vam jugar una bona estona fins que va arribar l'agent mediamient, que era el meu pare ja que ell treballa allí,

i ens va acompanyar a fer una caminada pel costat de l'embassament fins una petita platja on per grups vam omplir unes fitxes sobre la Tinença, i després ens vam divertir molt tirant pedres a l'aigua, agarrant cap-grossos amb les botelles d'aigua que portàvem,...,fins i tot un xiquet de tercer va aconseguir capturar una menudeta serp d'aigua, però les professores li van dir que la tornarà a deixar a l'aigua.

Finalment als voltants de les quatre van anar fins l'autocar per a tornar a Benicarló.



Carxofa



Panissol



Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors

JOSEP BARB
VICENT BORRÀ
NOEMÍ OMS
RAMON PARÍS,
GORI
Fotografies
i JOAN C

CULTURAL

ASSOCIACIÓ



LA FERAM

BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO



XVI FESTA PER LA LLENGUA

TEXT I FOTOS:

APA cp francesc **catalàn**

Per cinquè any consecutiu l'APA del CP Mestre Francesc Catalán va participar en la Festa per la Llengua que, organitzada pels Col·lectius per la Llengua i la Cultura de Castelló, va fer-se el passat diumenge 6 d'abril a Almassora. A partir de les 11 hores

van començar els tallers de les escoles participants, activitats esportives, dinomis, cercaviles, danses, dolçainers, etc. A la XVI Festa per la Llengua hi van assistir més cent escoles i IES de totes les comarques de Castelló, i més de 5.000 persones van participar. Tot un altre èxit.

Benicarlandos beneïts

Hem sentit més d'un milió de voltes com el responsable de l'àrea de cultura de l'ajuntament de Benicarló defensava el patrimoni i anunciava que la Tossa seria el proper indret en rebre atenció per part de les diverses administracions. I ara llegim que un dels estudis afirma que al poblat a penes se'l pot reconèixer degut al seu estat, per la qual cosa se l'hauria de catalogar per poder destruir-lo després.

Estem farts de sentir-ne parlar d'accidents i morts a la carretera de Càlig, és a dir, la carretera que uneix Benicarló amb el polígon industrial, per la qual cosa se presuposa una carretera amb molt de trànsit. Ara s'explica en un estudi presentat per l'empresa que les afectacions en infraestructures serien escasses tot i que es comenta que la carretera que enllaçaria el municipi amb el complex residencial del camp de golf seria precisament la de Càlig. Igualment l'estudi climatològic indica que els vents no superen de mitjana els 15 Km/h a la nostra ciutat, o fins i tot que el complex hotelier no portarà un gran deteriorament de la qualitat paisagística, i ... Valoren vostés. Ací el que està clar és que l'únic possitiu que pot dur aquest complex turístic, per a certes persones, serà l'especulació urbanística, la compra i venda de terrenys, el consum desmesurat, l'augment salvatge de la població, el deteriorament de les infraestructures existents, i així un llarg etc. Tal i com digué el regidor del Bloc, Francesc Xavier Rodríguez... es pensen que aquí són una colla de beneïts???

la **veu**

CARXOFA

per als predicadors que van emprar el valencià en els seus sermons. Ja està bé! L'església sempre usa la llengua dels que tenen el poder.

PANISSOLA

Per al benicarlando més benicarlando de tots els benicarlandos, el regidor Flos, que encara que ha treballat, i ben bé que s'ho ha cobrat, ens ha ofert cultureta. Ens ha unflat de monòlegs.

/ SUSANNA ANGLÉS,
ERÀ, PERE BAUSA,
AS, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
D SEGARRA
/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 15

Grimaldo - Galisteo - Carcoboso

TEXT: tonyofibla

Sortim per la carretera i de seguida agarrem el camí. El camí per on ahir haguérem hagut de vindre. Es veuen Venus i un altre planeta que no sé quin pot ser: Júpiter o Saturn. Fa un dia esplèndid.

Anem per un camí ample entre alzines. En algun moment no és massa definit però està ben marcat. Passem un munt de porteres que anem obrint i tancant. Poc a poc va pujant el sol i comença a cremar.

A Galisteo, poble emmurallat i molt bonic, intentem esmorzar mentre estem fent la visita cultural. Està tot tancat, no es veu gent pel carrer. Ens toca

recular per a menjar alguna cosa al bar de l'Emigrante que l'hem deixat a l'entrada del poble. Espés de veritat. On toques l'envisques.

El forner ens diu que **"en el pueblo solo trabajan el panadero y el cura"**.

El pelegrí català se'ns ajunta a nosaltres, ara en caminem tres.

Per carretera poc transitada, i després de passar

un pont antic i bonic sobre el riu Jerte, apleguem a Carcoboso. Al passar per l'església veiem els mil·liris de la plaça i de les columnes de la façana. Després tornarem a fotografiar-los, ara fa massa calor.

Es veu que la dona té un forta depressió i ara està en un moment d'eufòria.

Quan fa menys calor, com Vicent no pot caminar, anem a veure i fotografiar els mil·liris el català i jo i de passada comprem per demà ja que haurem de

un tio i un nebot, un que ve des de Sanlucar.

La gent demanen a la tia Elena de fer-los el sopar:

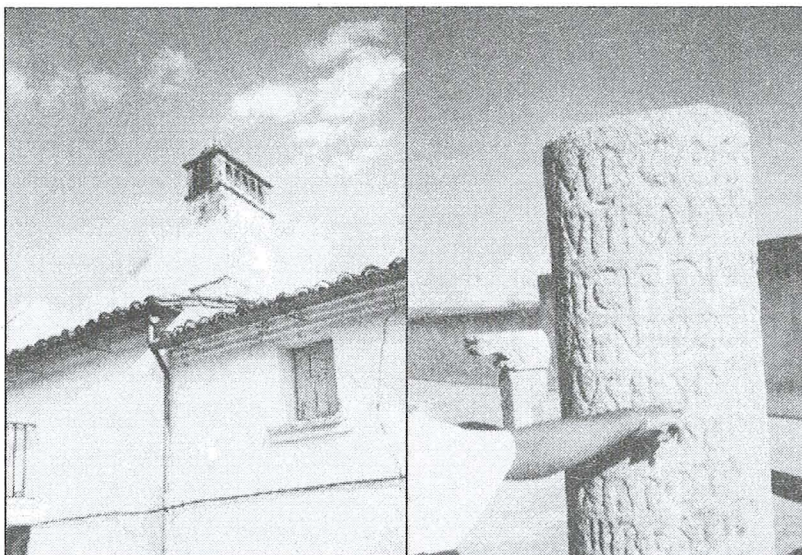
"No puedo. Estos chicos -referint-se a nosaltres- se han comprado unos tomates y yo se los voy a preparar" - deia als altres pelegrins.

Per tot el que hem consumit, dormir, sopar, desdejuni i cer-veses ens ha cobrat 24 €, 12 per cap.

Per la nit, quan estem prenent la fresca, el Sr. Ramon, enginyer i pelegrí, ens fa una mostra de tot el que ha de ser el nostre camí fins a Santiago. També té ganes de parlar i contar-nos les seues experiències de la Via.

He quedat un poc decebut de l'etapa ja

que en molts reportatges que he vist per la tele sobre la vall del Jerte m'havia fet una idea equivocada sobre aquesta vall. El que passa és que la vall dels cirerers que apareix en els documentals està més amunt. De totes maneres el poble emmurallat, Galisteo, és una meravella.



Preguntem per un bar i pensió. Ens envien a casa la tia Elena. L'ama del bar, Elena, va com una moto. Ens atén massa, massa bé. En quatre minuts ens conta la seua vida i seu amb nosaltres per contar-nos més coses deixes que a nosaltres no ens interes-sen el més mínim però que per educació has d'aguan-tar.

portar l'esmorzar doncs no hi ha res fins a Aldeanueva, 38 Qm.

Per la vesprada la tia Elena ens prepara uns banys per als peus. Després ens fa el sopar per a nosaltres. Han vingut més pelegrins, però ella no el fa ni cas. L'amor que ens té, té un preu: aguantar-la.

Som un munt de gent: una parella d'holandesos,

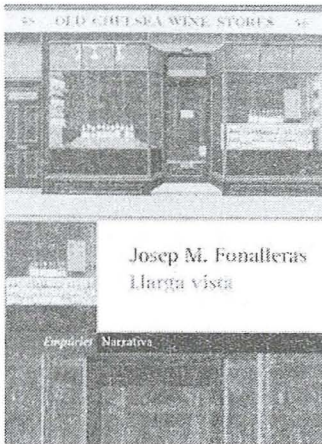
La Veu de Benicarló
 un regal per a tot l'any
subscriu-te !!!

Llarga vista

TEXT: susanna anglès

Tot i que el fil és un, el propòsit dels creadors, les veus i les versions són moltes més...m'atreveria a dir que n'hi ha tantes com signatures o, millor!, encara més.

Anirà a càrrec de Màrius Serra, Josep Pedrals i Albert Om i Joan Ollé.



● ● ● ● ● ● ● ● ● ● Minoria absoluta

Manipulacions

TEXT: carles lluch

El fet d'haver passat uns dies de sedentària convalescència m'ha condemnat a l'oportunitat de veure més la televisió i d'empassar-me moltes informacions sobre el transcurs de la guerra de l'Iraq.

Potser el tema cansarà a alguns, però hi hem de tornar. I és que se m'encén la sang de veure la manipulació de l'opinió pública que es du a terme des dels informatius de certes cadenes. Un exemple: a Antena 3 es donava més importància als atacs a les seus del PP (puntuals i responsabilitat d'unes poques persones), que a les manifestacions pacífiques en contra de la guerra (que aplegaven milers de ciutadans).

El resultat: la gent de bona fe que veu les notícies sense prou esperit crític acaba repetint els arguments que li fan engolir, i jo he sentit a gent donar el mateix pes als actes vandàlics que als bombardejos a Bagdad. I, per supost, ja es dóna la simplificació que manifestar-se contra la guerra és ser intolerant contra el PP i, gairebé, fer kale borroka.

El triomf més gran, però, de la manipulació pepera de la realitat ha estat aconseguir polititzar el debat sobre la guerra. La idea és senzilla: es manifesta contra la guerra la gent del PSOE i d'IU, si et manifestes contra la guerra vas contra el PP i el govern (i, si molt m'apures, contra Espanya). D'un debat profund i apolític com

mai en molts anys s'havia produït en la nostra societat, n'han fet un simple enfrontament entre partits polítics, amb la intenció d'aconseguir que la gent que se sent pròxima ideològicament a la dreta s'inhibisca de manifestar-se contra la intervenció a l'Iraq.

La manipulació en tots aquests assumptes ha fet que parlar de la guerra siga parlar a favor o en contra d'un partit polític o d'un altre. Hem de tenir clar, però, que la qüestió no és de partits sinó de drets humans, de guerra i de pau, de veritat i justícia: és a dir, de valors.

I no hem de caure en el parany de posar els partits, tan limitats, per damunt dels valors i de l'home.



La Colla dels Tafariers

CARXOFA: Heu vist el nou logotip promocional de la imatge turística de la ciutat? A que sembla una carxofa, ben cuiteta, que ja li esteu llevant la primera fulla? Trobo que ja en fan un gra massa: que no té res més Benicarló? Al final pareixerem vinarossencs...

EL PET: La presentació del nou logotip venia dins de la campanya Pla Estratègic de Turisme-, quina temor ens fa tot el que comence per pla estratègic! Diu l'alcalde que és una cosa que s'ha fet amb la col·laboració de tota la població i el subsecretari de Turisme, Roc Gregori, afegeix que durà un "crecimiento adecuado

que no haga caer en contradicciones". I deuen ser certes les dues coses: pel que sabem, multitud de benicarlans assisteixen als plens de cada mes i han deixat ben clar en la premsa i als carrers quin és el desenvolupament que volen per a la ciutat. Res a veure amb camps de golf i degradació de l'entorn natural. Hi deu haver alguna cosa d'això al PET?

POLÍTICS: Els nostres (?) polítics (?) són gent admirable, inasequibles al desaliento, encara no han acabat un acte que ja posem la vista en l'altre i de vegades van fins i tot més enllà de que seria prudent tal com

tenen el pati. És el que li va passar l'altre dia a PP Ximo en la presentació de les penyes. No va i anuncia que vindrà la Cabra Mecànica a les festes d'agost? Deu fer compte de no abandonar la cadira pete qui pete.

PLOMS: I el que sí que peta són els ploms de la nova seu de la Universitat Popular al carrer del Sants Màrtirs: si volen treballar amb ordinadors, han de pixar a les fosques... o una cosa o l'altra perquè la instal·lació no dóna per a tot. Però estan d'enhorabona: el gas ciutat, ja el tenen a la porta, segons anuncia el nostre regidor més mediàtic. Bé, si no poden treballar,

sempre podran endur-se els sopar fet a casa!

QUINA CREU: L'altre dia poso la tele per veure la processó d'ací, i no va i anunciaven les processons de Setmana Santa de Vinaròs!? Enguany no s'ha retransmès en directe l'apoteosi de l'acento religiós i les misses de la novena es fan en diferit... Qui no ha pagat la quota?

BLOC: Per fi el BLOC s'ha anunciat a **La Veu**, vull dir pagant, en quadret a peu de la pàgina. Pensàvem que havien vetat el nostre mitjà.

LA VIDA PATENTADA (2)

TEXT: **perebausà**

El segle XXI serà el de la biotecnologia, indústria que ens promet un món sense malalties, amb éssers vius a la carta i humans gairebé perfectes. Per a desenvolupar-se, aquest sector econòmic demana poder patentar éssers vius o parts d'ells, i açò pot entrar en contradicció amb valors o creences. Els drets de propietat intel·lectual són drets privats que creen un monopoli legal sobre l'explotació comercial durant un període de temps concret d'una invenció, creació, idea... Hi ha diversos tipus com els drets d'autor, el secret comercial, les marques comercials o les patents. La llei espanyola de patents 11/1986 defineix com a patentable **"les invencions noves que impliquen una activitat inventiva i que siguin susceptibles d'aplicació industrial"**.

En 1971, un microbiòleg hindú, Ananda Chakrabarty, empleat de la General Elèctric, sol·licità a l'Oficina de Patents d'EUA la patent d'un microorganisme modificat genèticament, amb gens aliens, destinat a consumir els vessaments de petroli dels oceans. La petició fou refusada perquè, segons la legislació nord-americana, els éssers vius no eren patentables. Chakrabarty i la seva empresa apel·laren la decisió de l'Oficina de Patents. En 1980, el Tribunal Suprem d'EUA donava la raó a Chakrabarty i lliurava per primer cop la patent d'una forma de vida. Segons els magistrats, la qüestió pertinent era si el microbi modificat

era o no un invent humà, que estigués viu no tenia significat legal. També afegiren que el microbi patentat era més semblant a un producte o reactiu químic que a un cavall, rosa o insecte, demostrant així una certa incultura científica.

Aquesta decisió judicial provocà un espectacular creixement borsari de les empreses biotecnològiques a Wall Street. El precedent del Tribunal Suprem facilità

que, en 1987, l'Oficina de Patents promulgues una decisió transcendental: tots els organismes vius pluricel·lulars, animals inclosos, modificats genèticament eren susceptibles de ser patentats. Sols quedaven exclosos els éssers humans **"perquè la constitució americana prohibeix l'esclavatge"**. Actualment gairebé dos-cents animals -gossos, vaques, ovelles, microbis...- esperen ser patentats a EUA.

En 1995, el Parlament Europeu refusà una proposta legislativa per harmonitzar els diversos sistemes de patents dels països membres i adaptar-les a les directrius de l'Organització Mundial del Comerç (OMC), en la línia de la normativa nord-americana. La negativa es basà en raons ètiques, filosòfiques i religioses. En maig de 1998,

després d'una fortíssima campanya de pressions per part de la indústria biotecnològica sobre els europarlamentaris, s'aprovava la nova directiva de patents -la Directiva 98/44/CE-. L'any 2001, la pressió de les ONG obligà al govern espanyol a retirar un projecte de llei

per adaptar la legislació espanyola a la nova directiva europea. Finalment, **"las Cortes Españolas"** aprovaren l'adaptació amb la llei 10/2002 de modificació de la llei de patents.

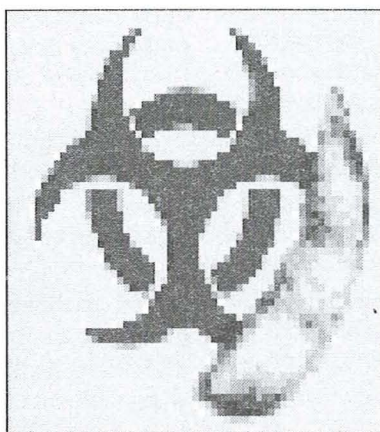
La nova legislació assenyalava que la matèria viva és patentable quan estigui **"fora del seu entorn natural o s'hagi produït per procediments tècnics"**. Es poden aïllar substàncies, gens, cèl·lules o òrgans d'un animal, planta o persona, reproduir-los en condicions de laboratori i ja serien patentables. Només es prohibeix la clonació d'éssers humans, la modificació genètica de cèl·lules reproductives humanes, la utilització d'embrions humans i la modificació genètica d'animals que els suposin sofriments sense cap utilitat significativa. S'addueix que, si no es poden patentar les invencions biotecnològiques, la indústria europea quedarà endarrerida respecte a la nord-americana.

Tota aquesta nova visió,

sorgida als EUA i recolzada per la Unió europea i Japó, s'intenta imposar a la resta del món mitjançant l'Acord sobre Aspectes dels Drets de Propietat Intel·lectual Relacionats amb el Comerç de l'OMC. Actualment, corporacions i ciutadans del primer món tenen el 85% de les patents d'Àfrica, el 85% d'Amèrica del Sud i el 70% de les d'Àsia.

Una patent és una invenció, però cap científic **"ha creat"** mai un gen, una cèl·lula o ésser viu. Els han aïllat, modificat o reproduït fora dels éssers vius, però no els han creat de nou. Es dóna la consideració d'invent al que és un descobriment de quelcom ja existent. És pot patentar un ronyó o un animal sencer perquè se'ls ha modificat genèticament, ¿vol dir que se'ls ha inventat? ¿A un gen humà, producte d'una evolució de milions d'anys, es patentable perquè se l'hagi aïllat i seqüenciat?

Al segle XIX hi hagué un gran debat sobre l'esclavitud humana. Segons els abolicionistes, tots els éssers humans tenen un valor intrínsec i no poden ser propietat comercial d'un altre ésser humà. Al segle XXI hi ha un altre debat sobre el dret inherent dels éssers vius. ¿Estem d'acord amb un executiu d'una empresa biotecnològica que digué: **"que sigui biològic i pugui reproduir-se, no suposa, per a mi, cap diferència amb la peça d'una maquinària que fabrica claus i panys"**?



Criptografia: garantia d'intimitat (1a part)

Parlem i escoltem; sabem de què i amb qui... o no?

TEXT: josep v.taus

L'intercanvi d'informació és un dels trets més característics del gènere humà. En el decurs d'un dia, cadascú de nosaltres emetem i rebem de forma conscient milions de bits d'informació. En qualsevol comunicació, a més del missatge, hi ha quatre elements imprescindibles: l'emissor, el receptor, el codi o llenguatge amb el qual es representa la informació i el medi de transmissió o canal a través del qual viatja el missatge.

De canals en tenim de naturals —com l'aire— i d'artificials —com la xarxa de telefonia, el correu postal o Internet—. Entre un emissor i un receptor que comparteixen un mateix llenguatge, les limitacions més importants en la comunicació les imposa el canal. Posem per cas la típica tertúlia de sobretaula a la cafeteria. Els missatges que s'intercanvien viatjaran per l'aire en forma d'ones sonores. Els obstacles físics, el soroll, la densitat de l'aire o les turbulències entre d'altres factors, determinaran la distància màxima de separació entre els interlocutors i la quantitat d'informació emesa que arribarà als receptors.

El volum d'informació que pot suportar un canal, la velocitat de transmissió, o la

distància espacial i temporal que pot salvar, són paràmetres importants a l'hora d'avaluar la conveniència d'utilitzar-lo. Però hi ha un altre aspecte que tenim molt present quan utilitzem un medi de transmissió natural —pensem en la tertúlia— i que sovint oblidem quan mantenim una conversa telefònica, enviem un fax o un correu electrònic: la seguretat del canal. És a dir, la confiança que ens ofereix el canal de que el missatge arriba íntegrament al receptor i a ningú més que al receptor. ¿Qui no ha baixat la veu en una conversa per assegurar-se que allò que anava a dir no ho escoltaria ningú altre que la gent amb qui estava parlant? Quan utilitzem canals naturals estem en disposició de valorar amb un reduït —o almenys, conegut— marge d'error quin nivell de seguretat ens ofereix. Però quan el missatge ha de viatjar per canals artificials que no hem construït nosaltres hauríem d'assumir que el canal és insegur i que, per tant, la informació pot ser rebuda, eliminada i, fins i tot, manipulada per individus no autoritzats.

Internet és una enorme xarxa de xarxes interconnectades per canals de telecomunicacions insegurs. La possibilitat de patir interferències i ser espiat quan enviem correus electrònics, xategem o naveguem per

Internet no és una amenaça; és una realitat. Echelon, i altres sistemes d'espionatge similars controlats per governs de països amb règims autoritaris —com la RP Xina— o i formalment democràtics —com Rússia, França, Dinamarca, Holanda o Suïssa—, analitzen cada dia milions de missatges militars, civils, diplomàtics, comercials i personals en busca d'informació que pugui afavorir els interessos dels seus governs. Per fer front a aquestes flagrants intromissions a la intimitat, el Parlament europeu, en la mateixa sessió en la qual reconeixia oficialment l'existència d'Echelon, aconsellava a tots els ciutadans de la UE l'ús de la criptografia en les comunicacions electròniques. El 26 de març de 2002, el Ministeri de Ciència i Tecnologia es pronunciava en el mateix sentit quan, per fer efectiu el dret fonamental a la inviolabilitat de les comunicacions recollit en l'article 18.3 de la Constitució espanyola, va fer oficial un comunicat en el qual recomanava el xifrat dels missatges de correu electrònic.

La criptografia en la seua accepció etimològica és l'art de l'escriptura oculta. Actualment, la criptografia s'entén com el conjunt de tècniques que tracten sobre la protecció —ocultament front observadors no autoritzats— de la

informació. Els algorismes criptogràfics permeten convertir un missatge obert (no xifrat) que podrà llegir o interpretar qualsevol persona que hi tinga accés —autoritzada o no—, en un missatge tancat (xifrat), que encara que algú l'intercepte no podrà interpretar-lo si no coneix la clau necessària per desxifrar-lo. Podem imaginar la criptografia com un follet capaç de tancar una carta dins un sobre amb un encanteri que només podrà obrir qui sàpiga les paraules màgiques que desfan l'encís —abracadabra...—. Així, gràcies a les tècniques criptogràfiques podem enviar per Internet el número de la targeta de crèdit, presentar la declaració d'hisenda o rebre el resultat de les anàlisis clíniques sense temor a que caiguen en mans no autoritzades.

La criptografia, usada antigament només per a finalitats militars, és avui en dia, un pilar fonamental de la telefonia mòbil, els caixers automàtics, el comerç electrònic i la banca on-line. De la història i l'aplicació pràctica per garantir el dret a la intimitat i la consecució d'una Internet lliure en parlarem pròximament.

S'autoritza la còpia i distribució d'aquest document complet per qualsevol mitjà si es fa de forma literal, es manté aquesta nota i s'indica l'autor.

WWW i llibertat

* www.kriptopolis.com - Publicació independent sobre seguretat i privacitat (per a iniciats)

* www.iec.csic.es/criptonomicon/ - Publicació de l'Institut de Física Aplicada del CSIC amb informació d'actualitat completa i accessible sobre seguretat i privacitat en la societat de la informació (per a iniciar-se i iniciats).

FUTBOL BASE

PELLICER AL MUNDIAL DE RALLYS

TEXT: susanna anglés

Josep Manuel Pellicer el pilot benicarlando està disputant, i amb bona nota, el Mundial de Rallys a Túnez. El pilot en aconseguir una gran actuació al Dakar va agafar un billet per a poder participar en aquest Mundial.

La competició comença-va la setmana passada a Marseille, lloc d'on també va sortir el Dakar, i ho feia amb una contrarellotge de només un quilòmetre, a la mateixa, en Pellicer, va fer un bon registre. Tot i acabar setè no va acabar massa content: "mira, no em va donar temps a res, només a eixir i en cap moment vaig poder traure un bon rendiment a la moto, a més darrere un revolt n'hi havia un altre. Tampoc era fàcil poder anar dret i endreçar la màquina, ja que als revolts la moto s'atrafegava. De totes maneres he fet un bon temps, no puc estar descontent."

Tot seguit la caravana d'aventurers de les motos s'embarcava cap a Túnez on es trobarien amb la sorra i les dunes. La verdadera competició començava a

Qued Shili y Sabria amb 280 quilòmetres d'especial. Guanyava Cyril Despres, seguit de Meoni i Roma, però el pilot benicarlando perdia, només, 16 minuts i això que va tindre un problema de navegació i es va extraviar.

La segona etapa al desert sortia de Sabria i aplegava a Ksar, el pilot de Benicarló sortia bé i marcava bons temps. Tot i això l'etapa se la va emportar Roma amb els dos mateixos companys de podi: Meoni i Cyril Despres.

En Pellicer deia que s'anava trobant millor i més en forma, a més d'agost pilotant pel desert i les pistes. Al dia següent la cursa aplegava a Ghilane. Pellicer, escalava uns llocs en la classificació general colorant-se entre els vuit primers.

Al pilot benicarlando pareix que li passen les mateixes coses del Dakar, o siga, poc a poc va acomodant-se a la prova i tornava a sorprendre per la seua seguretat i és que tot i ser el segon Rally llarg que disputa, en Pellicer, s'ha acomodad força bé.

ELS CADETS S'IMPOSEN

TEXT: gregorio segarra

POLÍGON RAFALAFENA, 1 C.F. BENIHORT - 3

El cadet, mermat per una excursió, va anar amb el que tenia i dos infatils al campet -per dir-li alguna cosa- de Rafalafena.

Es van avançar els locals de penalti tot just començada la segona part. El porter suplent, Iñaki, habilitat com davanter centre d'emergència, va empatar. Borràs va posar l'estocada a la segona part en una de les seues carreres habituals i l'infantil Ancosta, va apuntillar quan ja s'acabava el partit.

Conclusió: una setmana més aferrats al segon lloc. Després de Pasqua vindrà el tercer classificat: el Benicàssim.

POLÍGON RAFALAFENA, 2 C.F. BENIHORT - 1

Van baixar revoltes les aigües de l'infantil que, amés d'estar mermat en els seus efectius pels cedits al cadet, va sortir al camp donant la impressió de tindre el cap en un altre camp i en altres partits.

Al descans 2-0, i a la represa del partit, quan es va voler, ja no es va poder. Una autèntica llàstima.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!!



FUTBOL SALA

TEXT: povet.com

Partit que s'anticipava molt disputat, però en el qual el Povet.com va imposar la seua superioritat des de l'inici, i així ho va reflectir també el marcador.

En la primera part, l'equip local es va anticipar amb un robatori de baló d'Edmar, que, sol, va batre a Otero. El final d'aquest període arribaria amb el resultat de 3-0 per als benicarlandos.

El joc va estar desocupat molts instants per les nombroses faltes i targetes i els dobles penals van poder decidir el partit.

En aquest aspecte, el Galdar es va trobar amb un Pomer molt segur durant tot

la trobada i insuperable a baló parat. Matemàticament classificat per als play-offs d'ascens, l'objectiu del Povet.com és, en aquests moments, quedar primer en el grup B de la Divisió de Plata.

Povet.com 7 - Galdar 2

CDB

CAIGUDA LLIURE: SAN PEDRO-2; BENICARLÓ-1

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

Amb la derrota davant el fins diumenge colista, el CDB ha assolit una posició que es podria qualificar de seriosament preocupant.

Si un dels objectius marcat per José Verge, entrenador i president, era aconseguir la permanència, hom pot constatar que com a més jornades passen, més allunyada està la fita. Jo tampoc no puc parlar molt perquè les meues previsiones, com quasi sempre, es van esvainat a mesura que passa el temps i es succeeixen els partits.

Allò que va passar diumenge passat al camp anomenat "Javier Marquina" n'és la prova més evident del que acabo de dir. Malgrat començar marcant el CDB en la única vegada que van arribar a porta, els del Grau de Castelló van remuntar el partit en un tres i no res i es van endur els tres punts.

Es veu que el Benicarló va fer un mal partit i el resultat reflexa allò que es va veure al camp. Tot i la justícia que va reflectir el marcador, el San Pedro va rebre un regalet per part de l'àrbitre gràcies a la tossuderia del linier, que va

convèncer el jutge principal que una falta havia estat dins de l'àrea en lloc de fora.

Amb la victòria assolida pels grauers, s'ha produït la curiosa paradoxa d'un triple empat a la cua de la classificació, on el CDB ocupa el penúltim -i dubtosament honorós- lloc. Aquest trio calavera ha format una espècie de sub-grup (és important remarcar això de "sub"), que ha establert una diferència amb l'immediatament anterior de cinc punts, la qual cosa vol dir que tot i guanyar diumenge vinent, no deixa-

sol·lucionar el problema que arrossega el Benicarló al llarg de tota la temporada.

Ara, que m'han dit que aquest xicot que ha vingut de Sarragossa, que respón al nom de Quique, no ho fa malament, fins i tot va marcar el gol dels nostres. La propera jornada, que no diumenge que vé, el Benicarló rebrà la visita del segon classificat, el Villarreal-B. Tampoc no és previsible una victòria local, encara que no es pot dir res fins que l'àrbitre no xiule la fi del partit.

El Benicarló no té més

em falla, els punts en joc són quinze i, per què no, es podrien aconseguir tots. Ara només cal tindre sort amb els àrbitres, que han estat grans responsables de la pèrdua de punts del nostre equip.

Només cal recordar alguns partits jugats a casa. No vull pensar què ens hauran fet quan hem jugat fora de casa.

Passe el que passe en les cinc jornades que queden, independentment del resultat, si es perd la categoria tampoc no passa res. L'any que vé es tornarà a començar de nou i caldrà buscar l'ascens. No serà la primera vegada que ens passa.

Mentre els nostres jugadors es deixen la pell per eixos camps de Déu, les nostres autoritats locals se'n van a Itàlia a fer promoció de nosé-què a costelles de tots. Així m'agrada, ara la nostra primera autoritat local acabarà d'arredonir el concert de la coral Kylix i tots contents. Tothom sap que els nostres polítics són gent de paraula fàcil i seriosos arguments. Vindran ben carregats d'italians que en faran guanyar moltes perres. Ho sento. Si no ho dic, rebento.



Arxiu

riem una de les tres darreres posicions. Desolador. Es veu que les incorporacions d'última hora no han estat tan indispensables per tal de

remei que guanyar tots els partits que li queden, incluint el del diumenge que vé, si vol tenir alguna opció de salvar la categoria. Si la memòria no

ATLETISME

TEXT: c.a.carns ros

El dissabte 5 de abril es van celebrar a Castelló els JECV. Els atletes de Carns Ros van obtindre els següents resultats:

Alevins:
Carmen Melet 1000m.l. 3ª
provincial: 4'15"2,
Pilota: 8ª "12'56 m.
Lorena Buj ' 60m.v. 2ª
sf. 500m.l.1ª 1'36"71
R.C.

Cristina Ferrando ' 60m.v.
3ª 12"10
Altura 1ª 1'26 m.
Jessica Lores 1000m.l.2ª
3'58"3
Ana Prats 60 m.v. 2ª
11"99

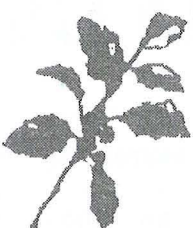
Longitud 1ª 3'65m.
Vanessa Marzal 1000 m.l.
4ª
Alexis Sastre 500 m.l. 5º
Infantil:
Miriam Lores ' Disc 7ª
1000 m.l. 6ª

Jocs Escolars de la CV

EL CÒMIC per Xavi Burriel
Benicarló, menys cultura



**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
CÒPIA DES DE DISQUET, DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**



**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

**COPIES COLOR
LASER DIGITAL**

GRÈVOL

Llibres dels IES

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698